

Intento de somriure interiorment

Un relat de: [aleshores](#)

Tinc quelcom de v'ritat que tu saps veure,
aliment que t'alimenta, insuficient,
devessall de rampoines on destaca
un moment de romàntic aïllament.

Si be l'esguard es trist sense remei,
és del tot escaient puix res no amaga:
les cartes estan vistes, fins al punt
que l'ombra, en veure'm, afalaga.

Res del que faci o digui t'honrarà,
garrofers, vinyes verdes, oliveres,
des del tren que galopa miraràs,
on hi vaig trepitjar en hores tendres.

Intento ferm d'apaivagar les ombres,
amb paraules que brollen des del somni,
amb mots que manllevo ja despert
i no recordo un instant després,
i al nen que vaig ser després retornin

Mentre veus des del tren tots aquells els llocs
intento de somriure interiorment
al nen o criatura que vaig ser,
d'apaivagar les ombres.